

§ 7. Istniejące przedsiębiorstwa wydawnicze zaprzestają swej działalności i podlegają likwidacji:

- a) po upływie terminu przewidzianego w § 5 w razie niewniesienia w tym terminie podania o udzielenie koncesji,
- b) w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji Ministra Handlu Wewnętrznego zawierającej odmowę lub cofnięcie koncesji.

§ 8. W razie prowadzenia przedsiębiorstwa wydawniczego bez koncesji stosuje się odpowiednio art. 140 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 53, poz. 468, z 1928 r. Nr 34, poz. 321, z 1932 r. Nr 29, poz. 293, z 1933 r. Nr 25, poz. 209, z 1934 r. Nr 40, poz. 350 i Nr 110, poz. 976, z 1936 r. Nr 3, poz. 16, z 1938 r. Nr 60, poz. 463, z 1948 r. Nr 18, poz. 130).

§ 9. 1. Rada Ministrów może zwolnić poszczególne przedsiębiorstwa wydawnicze jak również ich kategorie od obowiązku posiadania koncesji.

2. Osobna uchwała Rady Ministrów określi tryb postępowania w przedmiocie unormowanym w niniejszym rozporządzeniu co do przedsiębiorstw państwowych i pozostających pod zarządem państwowym.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

408

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 września 1949 r.

w sprawie nadania Towarzystwu Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych nowego statutu.

Na podstawie art. 47 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 808) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszeniu wyższej użyteczności „Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych“ nadaje się w miejsce statutu nadanego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 270) statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Administracji Publicznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

409

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZDROWIA

z dnia 12 maja 1949 r.

w sprawie ulgowych opłat szpitalnych za leczenie niektórych kategorii rzemieślników i rybaków morskich.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o pokrywaniu opłat w szpitalach, będących zakładami społecznymi służby zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 174) w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Handlu Wewnętrznego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Przemysłu Ciężkiego oraz Żeglugi i za zgodą Rady Państwa — zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy

z dnia 7 kwietnia 1949 r. o pokrywaniu opłat w szpitalach, będących zakładami społecznymi służby zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 174).

§ 2. 1. Wymienieni w niniejszym paragrafie rzemieślnicy i rybacy morscy, którzy nie posiadają innych źródeł dochodu lub zajęć podlegających opodatkowaniu, ani też nie posiadają majątku podlegającego podatkowi gruntowemu lub od nieruchomości, ponoszą ulgowe opłaty za leczenie w szpitalach, będących zakładami społecznymi służby zdrowia w następującej wysokości:

1) w wysokości 30% opłaty szpitalnej ustalonej dla szpitali powiatowych:

- a) rybacy morscy łodziowi;
- b) rzemieślnicy, zamieszkali i prowadzący swe warsztaty na obszarze gmin wiejskich z wyłączeniem gmin o charakterze miejskim i gmin uznanych za uzdrowiska, jeżeli zatrudniają w tych warsztatach nie więcej niż jednego członka rodziny oraz — na podstawie umowy zarejestrowanej zgodnie z obowiązującymi przepisami — nie więcej niż dwóch uczniów;
- c) członkowie spółdzielni pracy, objętych wykazami ustalonymi przez właściwego ministra na podstawie wniosków właściwej centrali, przedstawionych za pośrednictwem Centralnego Związku Spółdzielczego;

2) w wysokości 60% opłaty szpitalnej, ustalonej dla szpitali powiatowych:

- a) samodzielni rybacy kutrowi i najemni członkowie załóg rybackich;
- b) rzemieślnicy, zamieszkali i prowadzący swe warsztaty na obszarze Ziemi Odzyskanych, którzy poza członkami rodziny zatrudniają: w warsztatach cukierniczych i złotniczych — najwyżej jednego, w warsztatach piekarskich i wędliniarskich — najwyżej dwóch, w innych zaś warsztatach — najwyżej trzech pracowników najemnych łącznie z uczniami, przyjętymi na podstawie umowy o naukę, zarejestrowanej zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Ulgi, przewidziane w ust. 1, przysługują również członkom rodzin osób, wymienionych w ust. 1, pozostającym na ich wyłącznym utrzymaniu.

3. Za członków rodziny w rozumieniu niniejszego paragrafu uważa się osoby wymienione w art. 6 ust. 4.

§ 3. 1. Dopłatę do pełnej stawki ustalonej dla szpitali powiatowych należną z tytułu zastosowania ulg przewidzianych w § 2 pokrywają powiatowe związki samorządowe oraz te gminy, na których obszarze leczony zamieszkuje, w sposób następujący:

- a) gmina m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz gminy miast wydzielonych pokrywają tę dopłatę w całości;
- b) gminy miast nie wydzielonych i gminy wiejskie — pokrywają 15% pełnej opłaty, ustalonej dla szpi-

tali powiatowych, a powiatowy związek samorządowy — pozostałą część dopłaty.

2. W przypadkach przewidzianych w ust. 1 lit. b) powiatowy związek samorządowy wpłaca szpitalom całą dopłatę; właściwa gmina obowiązana jest jednak zwrócić powiatowemu związkowi samorządowemu przypadającą na nią część opłat.

3. Przepis art. 7 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 4. 1. W czasie do dnia 31 grudnia 1949 r. osoby wymienione w § 2 ust. 1 ponoszą ulgowe opłaty za leczenie w szpitalach psychiatrycznych w następującej wysokości:

- 1) osoby wymienione w § 2 ust. 1 pkt 1 — w wysokości 5% opłaty szpitalnej;
- 2) osoby wymienione w § 2 ust. 1 pkt 2 — w wysokości 10% opłaty szpitalnej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób określonych w § 2 ust. 2.

3. Dopłatę do pełnej stawki opłaty w szpitalach psychiatrycznych, należną z tytułu zastosowania ulg przewidzianych w ust. 1, pokrywają:

- a) gminy miejskie i wiejskie, na obszarze których zamieszkuje leczony — w wysokości 44% opłaty szpitalnej w szpitalach psychiatrycznych;
- b) Skarb Państwa — w pozostałej wysokości.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

B. Rumiński

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:

K. Zemajtis

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

410

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 27 sierpnia 1949 r.

w sprawie zmiany ordynacji telefonicznej.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. Paragraf 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 27 października 1934 r. „ordynacja telefoniczna“ (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 944) otrzymuje brzmienie:

„Aparaty dodatkowe mogą być instalowane na innej posesji, niż centrala abonentowa względnie aparat

główny pod warunkiem, że powyższe urządzenia telefoniczne znajdować się będą w lokalach, należących do tego samego abonenta“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1949 r.

Minister Poczty i Telegrafów: *w z. Z. Lipiński*